

хїепископъ былъ почетенъ въ придворныѣ тържества съ първото мѣсто подиръ Цариградскыя Патріархъ. Духовныйтъ животъ на България растѣлъ: освѣтъ Теофилакта, камуто, види са, была довѣрена въсточната часть на Борисовото царство, западната часть около двѣтъ Моравіи, имала за свой архіепископъ, Агатона, койго туряжлъ епископъ въ Българь (той тогава былъ български градъ), именно Славенина Сергія. Като са махнѣло Римското духовенство, Славенското богослуженіе, безъ сумнѣніе, пакъ е възникнуло въ България: покрайныйтъ мѣръ когато подиръ нѣколко години (885), въ велика Моравіѣ было въздигнуто гоненіе врѣхъ Славенскыѣ проповѣдници, врѣхъ ученицытъ на Кирила и Методіа, България имъ открыла обятіята си радостно, и ги прїела не като испѣдени, но като наставници, дала имъ управленіето на църквата си; тѣ турихж основаніето на славено-българското образование въ България, което не са забави да даде добръ плодъ.

§ 23. Гражданското устройство на България при Бориса — Михаила⁽⁷⁾.

Покръстенъето на Българыѣ естественно трѣбаше да промѣни много и много нравственныя имъ животъ, а по-край него — и гражданското имъ устройство. «Какъто увѣривать Бертиніанскыѣ лѣтописи, казва Енгель, България была раздѣлена на 10 господарства или намѣстничества,» отъ които едно е было въ Влашко, двѣ въ Сръбско и Хърватско, едно въ Паннонія (отвѣждъ-дунавска Унгарія); а другыѣ са намѣрвали въ страныѣ, населены отъ истыѣ Българы, двѣ отъ тѣхъ сж были въ Унгарія и едно въ Загорія (загорского княжество въ Тракія,

⁽⁷⁾ Изъ Ю. И. Венелина. Издыванія по българската исторія.